

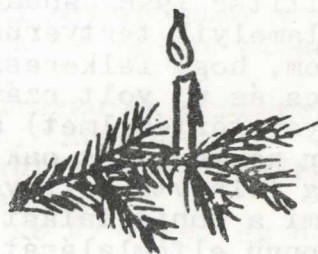
ÜZENET

XLIV évfolyam
1995. 4. szám.

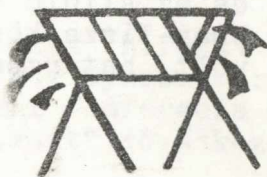
A VENEZUELAI MAGYAR, EVANGÉLIUMI KERESZTÉNYEKHEZ

Szállj, szállj magasra
sziveink reménye,
Vezess el minket
Jézusunk elébe,
Ragyogj előttünk
fénynek oszlopával,
Szent biztatással.

Ő lesz a váltság,
élet birodalma,
Fordulj öröme
szivünk aggodalma,
Az elhagyottnak
lesz már pártfogója,
Oltalmazója.

Szabolcska Mihály.

Felejthetetlen élményben volt részem Magyar-országon való tartozkodásom alkalmával.

Jelen voltam Miskolczon a Hermann Otto miskolczi a Déry Debreceni, Jósa András Nyíregyházi és a Magyar Nemzeti Múzeumok megrendezésében a honfoglaló magyarság 1100 éves évfordulójának a kiállításán.

Nagyon szépen megrendezett kiállítás volt. A magyarságnak az Etelközi elfoglalásával egybekötött szokásairól, eszközeiről, háztartási cikkeiről, ruházatáról, ékszereiről.

A forgatókönyvet írta és a kiállítást megrendezte : dr. Fodor István, dr. Nepper Ibolya, dr. Révész László és dr. Wolf Mária.

A kiállítás művészi tervezője Bánkúti Albin.

A kiállítás 1996 Január 1-ig lesz nyitva.

Ha valamelyik testvérünk haza-megy: nagyon figyelmében ajánlom, hogy felkeresse a kiállítást.

Érdekes és új volt számomra (50 évvel ezelőtt tanultam a magyar történelmet) az új "logikusabb" beállítása a magyar honfoglalásnak,

Mindig felhívta a figyelmemet, hogy vajon miért kellett hogy mi a honfoglalást úgy tanuljuk mint "egy diadalmas és könnyű elfoglalását egy nyugodt, békés területeknek". Később külföldi történetírók könyvei adták meg nekem a logikus válaszokat: amelyek szerint a honfoglalás korántsem valami pompázó diadalmenet volt..

A magyarság szállásterülete a IX század közepén a Dnyeper-Bug-Dnyeszter vidéke volt. (Amelyet Etelköznek: folyoköznek neveztek.) Innen kiindulva a magyar lovass csapatok 862-től kezdve több hadjáratot vezettek a mai Dunántulra Ausztria és Morvaország területére: hol a morvakkal szövetségben, jól ismerték tehát a Kárpát-medence földrajzi, hatalmi és népességi viszonyait. Ez a terület: az Avar birodalom 800 körüli felbomlását követően nem tartozott egységes uralmi keretbe. A Dunántul a Frank birodalom keleti tartományának része volt. A Felvidék nyugati részét a Morva-Fejedelem uralta, de Erdély és az Alföld déli része bulgár hatóság alatt állt. A Duna-Tisza köze és a Tiszántul nagy része "senki földje" volt, határzóna, melyet

gyakran pusztítottak végig portyázó hadak.

894-ben a magyar csapatok két irányban is eredményesen tevékenykedtek.

A bizánciak szövetségeseként legyőzték Simeon bolgár cár csapatait és Pannoniában (Dunántul) pedig Szvatopluk morva fejedelem megsegítésére vezettek győzelmes és véres hadjáratot a frankok ellen.

Keletről azonban veszélyes ellenség jelent meg. A harcias nomád besenyők átkeltek a Volgán és veszélyeztették az Etelközi szállásokat!

A magyar fejedelmek felismervén az egymással hadakozó szomszédok helyzetét: elhatározták a Kárpátmedence birtokbavételét. A jól tervezett hadműveletet és a beköltözést azonban megzavarta az a tény, hogy a nemrég legyőzött bolgárok és besenyők szövetséget kötnek és kétoldalról intéznek támadást az Etelközben maradt népesség és utóvéd ellen. A távollévő főszereg támogatását nélkülöző magyar katonai egységeket valószínűleg szinte teljesen felmorzsozták. 895-ben az Alföld és Erdély magyar kézbe került.

899-ben Arnulf keleti uralkodóval szövetséget kötöttek Berengar italia király ellen. Egy magyar sereg a PC síkságra vonult és súlyos veszteségeket mért Berengar csapataira.

A telet ott töltötték és mikor meghallották, hogy szövetségesük Arnulf meghalt (így nem kötötte többé esküjök) valószínűleg nem sok erőfeszítéssel, minden ellenállás nélkül elfoglalták a Dunántult és a Felvidék nyugati részét. Így 900-ban AZ EGÉSZ KÁRPÁT MEDENCE BIRTOKUKBA KERÜLT.

Az új haza birtokbavétele 5 esztendeig tartott.

A 895 döntő eseményei (amelynek évfordulóját most ünnepeli Magyarország) TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE ÓRIÁSI VOLT! A magyarság a keleti hazából, biztonságosabb új hazába költözött. Amit akkor valószínűleg nem is sejtettek, hogy ez VÉGLEGES LESZ!... és jövődó sorsukat új irányba tereli.

A honfoglaló magyarság létszámát nem tudhatjuk pontosan, de az Arab források szerint és azon adataiból ki indulva, hogy háboru esetén két "TÖMÉNY" (azaz huszezer) lovast tudnak kiállítani. A kutatók kétszáz ezer és négyszáz ezer közé becsülik a lélekszámukat.

A Kárpátmedencében talált helyi lakosságát pedig ennek a felére becsülték.

E kórszakkból nagyon szegényes mennyiségű írott forrással rendelkezünk s azok is csak a hadjáratok, csaták emlékeit őrizték meg. A nép életéről és hiedelmeiről kizárólag a régészeti emlékek tudósíthatnak. Honfoglaló őseink hite szerint az élet a halál után is folytatódik. Ezért az elhunytakat rangjuknak és gazdagságuknak megfelelő öltözetben bocsájtották a másvilágra. A temetőben mindenkinek meg voltaz előre kijelölt és társadalmi rangjának megfelelő helye.

Igy a temetők elemezéséből nem csupán viseletükre, hiedelmeikre, hanem bonyolultan rétegezett társadalmukra is következtetni tudunk.

A magyar főfejedelmet KÜNDÜNEK vagy KENDÉNEK, a második uralkodót pedig GYULANAK nevezték.

A honszerzők e két tisztet KURSZÁN és ÁRPAD töltötték be. Pontosan nem tudjuk, melyikőjük volt a főfejedelem. Nem sokkal később azonban a teljes hatalom Árpád és családja kezében ment át, és az ő utódai töltötték be a fejedelmi tiszteket.

" S merre zognak habjai Tiszának Dunának
Árpád hős magzatjai felvirágozának "...
(Himnusz.)

1995. szeptember.

Eva Nyerges de Matute.

Előző "Üzenet"-ünk lapzárta utáni adományok koszoru megváltásra : Pesti Klári és Szotyori Tibor Testvéreink emlékére.

Kajsza Erzsi: Bs. 4.000. Kovács Gabi: Bs. 10.000.

Staud Klári: Bs. 3.000.

Fájó szívvel tudatjuk, hogy ifju testvérünk ZÁDORI ATTILA KORNÉL 33 éves korában 1995 Okt. 30. visszatért Urunkhoz. Nov.1. temettük a "Cementério del Esteben."

Ugyancsak volt gyülekezeti tagunk BARABÁS PERESSON MARGIT olaszországban elhunyt hamvait a caracasi temetőben helyeztük örök nyugalomra. 1995 Nov.11.

Nehéz idők vannak mögöttünk, talán még nehezebbek állanak előttünk. Jó volna ezért, ha a lelki számvetést most a szokásosnál nagyobb felelősségtudattal, őszinte lelkiismeretvizsgálattal és komoly elhatározással végeznénk. Jó volna ugyanis ha egynéhány vonatkozásban önmagunkban és önmagunknak olyan komoly és őszinte vallomást tennénk, mint amilyen komolyan kell Isten elé tárunk bűneinket az Urvacsorát megelőző gyónásban.

Vegyük vizsgálat alá először egyéni lelki számvetésünket. Hogyan állunk ma, ennek a "munkaévnék" a kezdetén? Egyénileg közelebb kerültünk Istenhez, vagy talán még jobban eltávolodtunk Tőle? Gazdagodott lelki életünk, vagy még jobban megszegényedett? Növekedtek lelki igényeink, vagy még jobban csökkentek? Olyan kérdések ezek, amelyekre választ adni elég nehéz. Nehéz még akkor is, ha azt komoly önvizsgálattal tesszük meg, hátha még az egész felett csak felületesen siklunk át. A válaszadás nehézsége azonban semmiképpen nem jelentheti, hogy válasz nélkül hagyjuk ezeket a kérdéseket, hisz ez adja meg a helytelen irányt jövő életünknek is. Hogy azután kinélkinél egyénileg javult-e ezen a téren a helyzet az elmúlt év folyamán, arra adjon választ mindenki a saját meggyőződése szerint, viszont az a kép, amit akár csak a mi gyülekezetünkről is kapunk és adhatunk, az bizony igen elszomorító.

Minden keresztény tanítással szemben legtöbbünk élete azt a benyomást kelti, hogy mi a földi életet végcélnak tekintjük, nem pedig csak átmenetnek az örökéletre. Természetes, hogy így a földi élet a maga materiális tulsúlyával teljesen elhomályosítja a lényegét: a lelket. Nem csoda, hogy a mostani vészterhes időkben, amikor nemcsak a tegnapi borzalmak, de a holnap is elrémisztő, az egyházak, a gyülekezetek arra a megállapításra jutnak, amit Ravasz László püspök így fogalmazott meg: ami életet eddig éltünk, az csak árnyéka volt az igazi keresztény életnek!!

Ha a helyzet általánosságban ez, mi sem állíthatunk ki jobb bizonyítványt a magunk hitét illetően. Ne álltassuk ezért magunkat, mert egyszer talán szürnyü és főleg késő lesz a felébredés. Ez az esztendő is lassan leperog.. és magával viszi mindannyiunk életében, a hit-beli megerősödés, keresztény életünk kiteljesedésének számos áldott, sajnos, elmulasztott alkalmát. Vajjon ad-e még az irgalmas Isten hasonló alkalmakat a jövőben is? vajjon ráésmélünk-e már egyszer arra, hogy a jelenlegi mélypontról, ahová mint egyén és mint közösség is süllyedtünk, csak úgy lesz még egyszer felemelkedése, ha odatudjuk helyezni eddigi bűnös életünket Krisztus Keresztje alá és igaz bűnbánattal tudunk könnyörögni irgalmaért, kegyelméért.

Különbözők vagyunk emberek. Vannak hitben erősebbek és gyengébbek. De mindegyikünk kivétel nélkül megfontolás tárgyává kell tegye lelki életének most tárgyalt kérdéseit. Mert egyszer mindannyiunk életében eljön a számonkérés ideje. Készüljünk fel minél előbb erre az utolsó számadásra úgy, hogy Isten rendeléséből ne az örök kárhozatot, de az örök életet, az Ő országát nyerjük el.

Egyszer régen Jézus ajkáról hang-zott el ez a mon-dás: nincs emberem! De nemcsak a biblikus időkben volt ez így, hanem ma is ez a helyzet. Embert vár a világ és embert, segítő munkatársakat vár a váltságot szerző Krisztus. Mert ember kell Isten országának fel-építéséhez. Ezt várja a világ és ezt várja Krisztus,. Nehéz lenne megmondani, hogy ki várja jobban, de talán mégis Jézus, mert Ő jobban szereti ezt a tehetetlenül vergődő világot, mint a világ saját magát. Az Ő szívében sokkal több a sgítő száanalom, mint a beteg világ-ban a gyógyulás akarata.

Ha valamit is jelentettek ezek a szavak, sorok szá-munkra, akkor bizonyos, hogy együttesen tudunk elindul-ni egyéni lelki életünk, mint gyülekezetünk megújulásá-nak nehéz, de dicsőséges útján, akkor jövő évi lelki számvetésünk is könnyebb lesz.

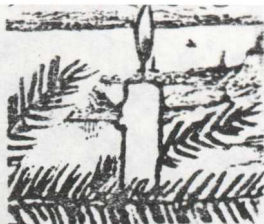
Dr. Váczy Elemér.

Részletek "Hitünk" 1995. január-április 1-4számából.

A Buenos Aires-i Congregación "La Cruz de Cristo" keretén belül.

UGY ÉREZTÜK, HOGY EZEK A SOROK ÉPPEN UGY SZÓLNAK HOZZÁNK, MINT ARGENTIN TESTVÉREINKHEZ. V.P.

Ismét elmúlt egy év, lelkész nélkül..
Nt. Bizik Lászlót meghívtuk ugyan, de vizuma a választások miatt csiga-lassusággal halad, minden nyomás ellenére. Megpróbáltunk otthon u.n. "Szolgálati utlevelet" kérni számára, de ezt visszautasították a hatóságok, mert "nem állami alkalmazott".

Ikor felhívtuk figyelmüket arra, hogy a törvény megengedi az ilyen utlevél kiadását fontos kulturális esetekben, azt felelték, hogy az Egyház nem kultúra.

Talán itt ismét bebizonyult, miért is fontos a mi kis gyülekezetünk..

Meglepő a rég-ismert "NYET KULTURNYIK" visszhangját újra hallani, ezért, sokkal nyomatékosabban, mint az elmúlt években: kérjük és várjuk minden gyülekezeti tag támogatását!

HOGYAN? Vegyünk részt, számosan és rendszeresen a vasárnapi istentiszteleteken.

MUNKÁVAL. Szükség van Presbiterekre. A Nőegyletnek is szükségük van segítő kezekre.

ANYAGI ÁLDOZATTAL. Itt az év vége, és ha van is krízis, tegyünk félre egy kis hála-adományt. Mert mi igen is érezzük, hogy támogatni kell, azt az Egyházat, mely egyuttal kultúra is, és magyar is...

Ebben a szellemben kívánunk minden gyülekezeti tagunknak, minden magyarnak itt, és szerte a világon, ÁLDOTT ÜNNEPEKET ÉS BORT, BUZÁT ÉS BÉKESSÉGET az új esztendőre.

dr. Vladár Pál gondnok.
Caracas, 1995. December.

#####

Érdekes híreket kaptunk Nt. Pósfay György, a mi kedves Gyurka barátunktól: "Az Európai Magyar Evangéliumi Konferencia nagyheti találkozójáról, melyet az "Üzenet" következő számában fogunk közölni.

V.P.

NO COMERCIALES
IMPRESONS

Rev. George Pöstay.
4 Chemin De La Bride
CH-1224 Chene Bougerl.
Suisza. Europa.

H342

VENEZUELA.
CARACAS. 1062-A.
APARTADO: 68.360.
CONGREGACION HUNGARA

ISTENTISZTELETEK: DECEMBERBEN!

- Dec. 3. d.e. 9.kor URVACSORA.
- " 10. d.e. 9. "
- " 17. d.u. 6. " utána SZERETETVENDÉGSÉG.
- " 24. d.e. 9. "
- " 25. d.e. 9. " URVACSORA.
- " 31. d.e. 9. "

A LELKÉSZI HIVATAL TELEFONSZÁMA : (02) 263.7908.
Címe: CONGREGACIÓN HUNGARA. Caracas. 1062-A.
Prolongación de la 4a Avenida con
3a Transversal de Altamira. Urb. La Castellana.
Hivatali órák: Hétfőtől- Péntekig d.e. 9-12.-ig

DEPOSITO LEGAL pp 76-1757. ISSN 0798- 33X. ##
#####

